

דף עז.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ד ה"ח

חֲטָאת וְאִשָּׁם אֵינָן בְּאֵין אֶלָּא עַל חֲטָא מ. וְאֵינָן בְּאֵין
בְּנִדָּר וְנִדְבָה. הָאוֹמֵר הָרִי עָלַי חֲטָאת אוֹ אִשָּׁם אוֹ שְׂאֵמֵר
הָרִי זֶה חֲטָאת אוֹ אִשָּׁם לֹא אָמַר כְּלוּם. הָיָה מְחַיֵּב חֲטָאת
אוֹ אִשָּׁם וְאָמַר הָרִי זֶה לְחֲטָאתִי אוֹ לְאִשְׁמִי אוֹ הָרִי
הַמַּעוֹת הָאֵלוֹ לְחֲטָאתִי אוֹ לְאִשְׁמִי דְבָרִיו קִיָּמִים:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ו ה"ב

אֵיבְרֵי חֲטָאת שְׁנַתְעָרְבוּ בְּאֵיבְרֵי עוֹלָה נ. מְנִיחִין הַכֹּל עַד
שִׁיפְסָדוּ וְתַעֲבַר צוֹרְתָן. וְשׁוֹרְפִין אוֹתָן בְּעֶזְרָה בְּמָקוֹם
שִׁשׁוֹרְפִין פְּסוּלֵי הַמְּקַדְּשִׁין:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ח

מְזִבַּח הַפְּנִימִי מְקַדֵּשׁ פְּסוּלִים ס. בֵּין רְאוּיָין לוֹ בֵּין שְׂאֵינָן
רְאוּיָין לוֹ. אֲבָל מְזִבַּח הַחִיצוֹן אֵינוֹ מְקַדֵּשׁ אֶלָּא פְּסוּלִין

מ. כסף משנה: חטאת ואשם אינם באים אלא על חטא וכו'. מתבאר במשנה סוף פרק
השוחט (דף מ"א:). ומה שכתב האומר הרי עלי חטאת או אשם וכו'. תוספתא פרק שלישי
דתמורה הרי זה חטאת והרי זה אשם אע"פ שחייב לא אמר כלום הרי אלו לחטאתי והרי
אלו לאשמי אם היה חייב דבריו קיימים ואם לאו לא אמר כלום ע"כ. ומה שכתב או הרי
המעוֹת האלו לחטאתי או לאשמי דבריו קיימים. מתבאר במשנה פרק ב' דשקלים:

נ. כסף משנה: איברי חטאת שנתערבו באיברי עולה וכו' עד ה"ז ישרף בעזרה וכו'. משנה
בפרק התערובות (דף ע"א) פלוגתא דר"א ופסק כרבנן:

ס. כסף משנה: מזבח הפנימי מקדש פסולים וכו' עד וכן כל כיוצא בזה. בפרק שני דזבחים
(דף כ"ז:) ויהיבו טעמא בגמרא משום דמזבח הפנימי כלי שרת ופירש"י שהוא כלי

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הָרְאוּיִין לוֹ כִּמוֹ שְׂבֵאֲרֵנוּ. כִּי־צִד. מִזְבַּח הַחִיצוֹן שְׁעָלוּ לוֹ זְבָחִים שְׁנִפְסָלוּ לֹא יֵרְדוּ. עֲלֵתָהּ לוֹ קְטֹרֶת זָרָה תֵרֵד שְׂאִין הַקְטֹרֶת זָרָה רְאוּיָה לְמִזְבַּח הַחִיצוֹן. אָבֵל מִזְבַּח הַפְּנִימִי שְׁעָלָהּ לוֹ קִמְץ מִנְחָה בֵּין כָּשֶׁר בֵּין פָּסוּל לֹא יֵרֵד. וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בָזָה. כָּשֶׁם שֶׁהַמִּזְבַּח מְקַדֵּשׁ אֶת הָרְאוּי לוֹ כִּף הַכֶּבֶשׂ וּשְׂאֵר כְּלֵי הַשָּׂרֵת מְקַדְּשִׁין אֶת הָרְאוּי לָהֶם שְׂהָרִי נֹאמֵר בַּכְּלִים 'כָּל הַנִּגְעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ'. מְשִׁיגִיעַ לַכֶּבֶשׂ דְּבַר הָרְאוּי לוֹ לֹא יֵרֵד וְאִף עַל פִּי שְׁנִפְסָל. וְכֵן כְּשִׁיגִיעַ לְכָלִי שָׂרֵת כָּל דְּבַר הָרְאוּי לוֹ מִתְקַדֵּשׁ וְלֹא יִפְדָּה לְעוֹלָם וְאִף עַל פִּי שְׁנִפְסָל כִּמוֹ שְׂבֵאֲרֵנוּ בְּאִסוּרֵי הַמִּזְבַּח :

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ה ה"ד

כִּי־צִד. הַמַּעֲלָה מִבְּשַׂר חֲטָאת וְאֲשֶׁם אוֹ מִבְּשַׂר קִדְּשִׁים קָלִים אוֹ מְשִׁרֵי הַמְּנַחֹת אוֹ מִמּוֹתֵר הָעֶמֶר אוֹ מִחֲטָאת הָעוֹף אוֹ מִלְּחָם הַפְּנִים וּשְׂתֵי הַלֶּחֶם אוֹ מְלוּג שְׂמֶן שֶׁל מִצְרַע הַמַּעֲלָה כְּזֵית מֵאֶחָת מֵאֵלוֹ בְּחֶמֶץ אוֹ בְּדָבָשׁ בֵּין לְמִזְבַּח בֵּין לַכֶּבֶשׂ לוֹקָה. אִף עַל פִּי שְׂאִין כָּל אֵלוֹ רְאוּיִין לְהַקְטֹרֶה הוֹאִיל וְהֵן קְרוּיִין קָרְבַּן חִיב עֲלֵיהֶן שְׁנֹאמֵר 'קָרְבַּן רְאִשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לָהּ' וְגו':

שרת ונמשח עם המשכן: כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו וכו'. משנה פרק המזבח מקדש (דף פ"ו). ומ"ש וכן כשיגיע לכלי שרת כל דבר הראוי לו מתקדש. שם. ומ"ש ולא יפדה לעולם. משנה בריש פרק המנחות (דף ק'):

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ו הכ"א

אִיבָר שֶׁל בְּעֵלֵי מוֹמִין שְׁנֵתְעָרַב בְּאִיבָרֵי קִדְשִׁים אֶפְלוּ
אִיבָר בְּאֶלְף אִיבָרִים. יֵצְאוּ הַכֹּל לְבֵית הַשְּׂרָפָה. וְאֶפְלוּ
קָרְבוֹ כֶּלֶן חוּץ מֵאֶחָד מִן הַתְּעַרְבֹת. הֲרִי זֶה יִשְׂרָף בְּעֶזְרָה
בְּמָקוֹם שֶׁשׂוֹרְפִין פְּסוּלֵי הַמְּקֻדְשִׁין:

דף עז:

עין משפט א הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ו הכ"א

עיין לעיל דף עז. עין משפט ד

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב הכ"ב

דָּם שֶׁנִּפְלַל לְתוֹךְ הַמַּיִם ע או לְתוֹךְ דְּמֵי חֲלִין לֹא יִזָּה מִמֶּנּוּ
וְאִם הִזָּה פְּסוּל. נִפְלַל מֵיָם לְתוֹךְ הַדָּם שֶׁבַּמְזָרֵק. אִם יֵשׁ
בוֹ מְרֵאָה דָּם כָּשֵׁר. נִפְלַל לְתוֹכוֹ יֵין או דָּם חֲלִין. אוֹמְדִין
אוֹתוֹ אֵלּוּ הָיוּ מַיִם. אִם רְאוּיֵין לְבִטּוֹל דָּם שֶׁבַּמְזָרֵק עַד
שֶׁלֹּא יִהְיוּ מְרֵאָיו מְרֵאָה דָּם הֲרִי זֶה לֹא יִזָּה מִמֶּנּוּ. וְאִם
אֵינָם רְאוּיֵין לְבִטּוֹל מְרֵאָיו יִזָּה מִמֶּנּוּ:

ע. כסף משנה: דם שנפל לתוך המים וכו'. בפרק התערובות (דף ע"ז): שנינו דם שנתערב במים אם יש בו מראה דם כשר ובגמרא אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן לא שנו אלא שנפלו מים לתוך דם אבל נפל דם לתוך מים ראשון ראשון בטל. ומ"ש או לתוך דמי חולין וכן מ"ש נפל לתוכו יין או דם חולין וכו'. שם במשנה נתערב ביין וכו' בדם בהמה או בדם החיה רואים אותו כאילו הוא מים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com